

som dette med paaløbne Renter var henholdsvis før Konkursen og før Akkordforhandlingens Begyndelse. — Der opstaar det Spørgsmaal, om Kommissionen samtidig skulde foreslaa § 101 a, som den staar i Konkursloven, forandret af Hensyn til den nye Akkordinstitution, saaledes at den Debitor, som har opnaaet offentlig Akkord uden for Konkurs, ikke under en senere Konkurs kan opnaa Tvangsakkord, medmindre han efter den offentlige Akkord uden for Konkurs har betalt sine Kreditorer mindst 75 pCt. Men da det ikke er aldeles nødvendigt, af Hensyn til en Lov om Akkord uden for Konkurs, at gøre den antydede Forandring i Konkursloven, afholder Kommissionen sig fra at foreslaa saadan Forandring.

Udkastets Litr. b og c ere optagne efter Konkursloven med Ændringer, der ikke give Anledning til videre Omtale.

Udkastets Litr. d stemmer i det væsentlige med den norske Akkordlovs § 23 Nr. 2.

Udkastets Litr. e svarer til vor Konkurslovs § 101 e, dog med nogle Ændringer, hvoriblandt navnlig den, at Ordet „uredeligt“ er indsat, hvorhos Konkurslovens Udtryk „letsindigt og uordentligt“ er ændret til „letsindigt eller uordentligt“.

Ifølge Konkurslovens § 101 Litr. d er Forhandling om Akkord udelukket, naar Skyldneren er under Tiltale i Anledning af hans Forhold med Hensyn til Konkursen, saa længe han ikke ved endelig Dom er fri-funden, og den norske Akkordlovs § 23 Nr. 5 bestemmer, at Skifteretten skal nægte at stadfæste Akkorden, naar Skyldneren i Løbet af de sidste to Aar før Akkordforhandlingens Aabning eller under denne er domfældt for visse Arter af Bedragerier, eller Skifteretten finder det godtgjort, at han i nævnte Tidsrum har gjort sig skyldig i saadant Forhold. Efter det Indhold, der er givet Udkastets Litr. e, behøves saadanne særlige Bestemmelser ikke her.

Konkurslovens § 101 Litr. f bestemmer, at Forhandling om Akkord i Henhold til samme Lovs § 100 ikke kan finde Sted, naar Skyldneren enten ikke har ført Handelsbøger, eller naar han har undladt paa behørig Maade at opgøre aarlig Status, saaledes som i Lovens § 148 er befalet. Man har imidlertid ikke fundet det rigtigt i nærværende Udkast at optage denne Bestemmelse, som da naturligt maatte have den udtrykkelige Begrænsning, at den kun angik de samme Klasser af Skyldnere, som den ifølge Konkursloven angaar. Naar blot den ifølge Udkastets § 4 Litr. d udkrævede paalidelige Oversigt over Boets Stilling er opnaaet, og de øvrige i Udkastet satte Be-

tingelser ere til Stede, skal Skyldneren ikke være udelukket fra Akkordforhandling efter Udkastet, blot fordi han var pligtig til at føre autoriserede Bøger og ikke har ført dem. Et Mindretal — Grosserer Jacobsen — ønsker dog en til Konkurslovens § 101 Litr. f svarende Bestemmelse optagen i Loven.

Det hedder fremdeles i Konkurslovens § 101 Litr. g, at Forhandling om Akkord ikke kan finde Sted, naar Skyldneren har undladt at erklære sig fallit, uagtet han dertil var forpligtet ifølge Konkurslovens § 46, som foreskriver, at de, der efter Konkursloven betragtes som Handlende, Fabrikanter eller Skibsredere, ere forpligtede til at erklære sig fallit, naar den aarlige Opgørelse af deres Status i de sidste tre Aar har vist en stadig Tilbagegang, og Underbalancen udgør 30 pCt. af Aktivmassen. Heller ikke denne Bestemmelse have vi fundet det rigtigt at optage. Det er bekendt, at Konkurslovens § 46 aldrig efterkommes af Skyldnere, og det er, efter længere Tids Forløb, særdeles vanskeligt at komme paa det rene med, om Betingelserne for Paragraffens Anvendelse have foreligget og været kendelige for Debitor, eller dog burdet være kendelige for ham. Vi have derfor foretrukket den Anomali, at en Skyldner, som efter Lovgivningen er pligtig til at erklære sig fallit, faar Adgang til under Lovens Medvirkning at søge Akkord til Afværgelse af Fallit. Vil nogen Fordringshaver endelig have ham erklæret fallit, staar det ham jo frit for.

ad § 5.

Som allerede omtalt i de indledende Bemærkninger er det Udkastets Tanke, at Akkordforhandling ikke i og for sig, bortset fra Strafansvaret efter Udkastets § 33, skal medføre nogen retlig Indskrænkning i Skyldnerens Raadighed over sit Bo. Men Loven hindrer ikke, at Debitor lader sig sætte under privat Administration af sine Kreditorer, og man gaar ud fra, at Fordringshaverne hyppigt — navnlig i betydeligere Akkordboer — ville, ligesom det nu er Skik, stille som Betingelse for at lade Skyldneren undgaa Fallit og prøve paa at opnaa Akkord, at hans Forretning stilles under Administration af Mænd, som Fordringshaverne have udset dertil.

Den norske Lov (§ 8) har en Bestemmelse om, at Firmategningen under Akkordforhandlingen skal ske med et Tillæg, der viser, at Debitor søger Akkord; men da denne Forskrift dels ikke passer for den